

בית בא"ר חז"ר

לח"כ אהר"ה בן אליעזר
גלות אהר"ה בן

נודע לנו כי אתה אה"ה יאל"ה בארץ

בארץ החוף והגלילון את "פרשת קדש"

הראוי בהקדמות זו לפרשת את כל

המקום המזוי המה נכס-לדבריו המה האכילה

למה בך אני זמניתי אה"ה את המה אה"ה

וכן שרש סכס"ה שמקוריה את המה האה"ה
במקרה כיום למה ובכך אה"ה ואת המה והמחון
זמנת אה"ה אה"ה

החברה
למנוחה ומנוחה
המנוחה והמנוחה
ת.ת.ת.ת.ת.

מתנחלי חברון מזו נגד הורדת דגל הלאום במערת המכפלה ביום העצמאות שוטרים צבאיים השתמשו בכוח והיכו בכמה מן המתנחלים

כמסלה. לפני התפילה הניפו את ה־ דגל הלאום ליד קבר יצחק, באולם המרכזי של המערה. לפתע הופיעו שוטרים צבאיים וניסו להוציא בכוח את הדגל, אך המתפללים התנגדו וחילצו את הדגל מידי השוטרים. לאחר התפילה נטלו המתנחלים את הדגל, ופתחו בשירה ובריקודים. או הופיעו שוב שוטרים צבאיים ונפלה תגרה בינם לבין המתפללים. לדברי המתנחלים הוציאו השוטרים בכוח חלק מהמתפללים מחוץ המערה ועקרו את הדגל מידיהם לעיני האדרי הממונה על המערה.

הביאו דגל שני

המתנחלים לא השליטו עם מעשה זה, הביאו דגל שני ופתחו בריקודים ובשירה שכמה מהם מחזיקים בחוץ קה בדגל. שוב הגיעו שוטרים צבאיים, והפעם בא עיכום המושל שלפי הוראותיו חבטו השוטרים בקחות נשי קם בכמה מהמתנחלים, הוציאו מידים ככוח את הדגל ופזרו אותם מאזור המערה.

לאחר מכן החזיר המושל את הדגל לרזי הרב לרונג, מראשי המתנחלים והודיע כי אסור להם להניף את הדגל במקום. המתנחלים הביעו את חתי מרמרותם על התנהגותו של המושל הצבאי, שהשיבו, לדבריהם, את תג העצמאות והפר את שמחת המתנחלים. שכל מטרתם היתה להתפלל חסילת הוריה על העצמאות בשעות שבהן מותר ליהודים לבקר ולהתפלל במערת המכפלה.

במכתבם אל הממשלה מציגים ה־ מתנחלים כי עברו שנתיים מיום שח־ רור חברון היום בו הונף דגל ישראל על מערת המכפלה, ועדיין לא מור־ גשת ריבונותה של ממשלת ישראל בעיר האבות.

עוד שואלים המתנחלים מדוע אין הממשלה ממנה מנהל יהודי למערת המכפלה, כדי להפסיק את המצב ה־ מכיש בו סמלי־הדת שואלים את פי השייד המוסלמי מה מותר ומה אסור ליהודים לעשות במערת המכפלה, בו בזמן שהשייד המוסלמי קבל את הוראותיו מהמועצה המוסלמית העליו־ נה, גוף השייד את המדינה ואת כמ־ שלת ישראל.

דובר הממשל הצבאי :

המתנחלים חריגו מההסכם בתגובה על תלונות המתנחלים, מסר דובר הממשל הצבאי, כי על פי הידוע והמוסכם בין שר הבטחון לבין אנשי הדת המוסלמים, משמשת מע־ רת המכפלה כמקום תפילה, ותפילה בלבד. המתנחלים, אמר הדובר, חרגו את דגל הלאום מחוץ מערת המכפלה וברקדם אחר שם לכן, אמר הדובר, נאלץ המושל הצבאי לבקש מהתנחלים לים לקיים את ההוראות וכאשר חלק מהם סירב — נאלצו האחרים לחת־ זיר את אסור על כנו. הדובר הודה, כי תוך כדי כך השתמשו השוטרים בכוח והוציאו את הדגל מידי המתנחלים.

לא נוכל להשלים עם המקרה המעציב שבו חיילים ביום העצמאות את דגל ישראל והורידו אותו ממקום בו הונף — נאמר בככתב ששיגרו אתמול מתנחלי חברון לממשלה במחאה על התנהגות המושל הצבאי בחברון. שהורה לדבריהם — לפזר בכוח את ה־ מתפללים במערת המכפלה ולהחרים את דגלי הלאום שעימם רקרו אחרי התפילה בשעות שבהן מותר ליהודים להתפלל על קברי האבות. לדברי המתנחלים, הם ערכו ביום העצמאות תפילה הגיגית במערת ה־

שר הבטחון בתשובה לשאלתה של ח"כ אברהם טיאר :

לא היכו את מתנחלי חברון- רק השתמשו נגדם בכח

אל : שר הבטחון
מאת : ח"כ אברהם טיאר.
ביום העצמאות הוכו מתנחלי חברון על־ידי חיילי צ.ה.ל, כאשר הניפו דגלי המדינה בתחום מערת המכפלה.
אודה לכבודו אם יואיל להשיבני:
1. מי נתן את ההוראה לחיילי צ.ה.ל. להכות את מתנחלי חברון ולמנוע הנפת דגל ישראל במערת המכפלה?
2. מה הן התקנות האסורות הנפת דגל ישראל במערה?
3. אילו טקסים מותרים במערת המכפלה? תשובת שר הבטחון מ. דיין לשאלתה:
לשאלה 1: לא ניתנה הוראה להכות את מתנחלי חברון.
לשאלות 2-3: אין, טקסים המותרים במערת המכפלה הם: שאלה נוספת לחבר הכנסת טיאר.

אברהם טיאר: האם כבוד השר בירר מדוע הוכו מתנחלי חברון?
שר הבטחון מ. דיין: כן, ביררתי. הם לא הוכו אלא השתמשו נגדם בכוח כדי שיבצעו את מה שנאמר להם לעשות. אם אינני טועה, אחד הדברים היה — הנפת דגל במערת המכפלה. הם עשו זאת בניגוד להוראות, וכאשר ביקשו מהם למסור את הדגל היהודי־ישראל, הם סירבו לעשות זאת. הדבר השני היה — הם פתחו בריקודים ובשירה במערת המכפלה. ביקשו מהם להפסיק, וגם זאת הם סירבו לעשות. אני רוצה לומר לחבר הכנסת טיאר, שזאל השאלתה, שאינני חושב שיש משום הישג רב בכך שמביאים את המושל הצבאי לידי כך שהוא יחיד הדגל הישראלי במערת המכפלה.

הפרעות שנגרמות ליהודים ע"י הערבים במערת המכפלה

כידוע אין מקום בארץ שבו היהודים מופלים לרעה לעומת הערבים כמו במערת המכפלה מקום קבורת אבותינו ואמותינו.

חוץ מהאפליה, הערבים גורמים הרבה בזיונות ליהודים במקום קדוש זה.

א. ביום ששי שהכניסה למערה אסורה ליהודים וגם לחיילינו אסור להכנס אבל היו כמה פעמים שיהודים הצליחו להכנס ביום ו' לכמה דקות וראו שהערבים זרקו את הפרוכת של ארון הקודש מעל הארון. והוציאו מהמערה את השולחן לקריאת התורה.

ב. אסור להכניס כסאות למערה (כמו בכותל בזמן הכריטיים) יש במערה כסא קטן בשביל לשבת לאחר הגבהת התורה. בשבת אחת מצאנו שהכסא הזה בעלם וגילינו שהערבים שמו את הכסא בשביל הגבהת התורה בבית שימוש.

ג. אסור ליהודים להמצא בחלק גדול של המערה (בזמנים שבהם היא פתוחה ליהודים) אבל הערבים יכולים להמצא בכל שטח המערה אפילו בשעות שהיהודים מתפללים שם. הרבה פעמים המנהל הערבי (אין מנהל יהודי) מביא אורחים ערבים דוקא למקום ובזמן שהיהודים מתפללים כדי להפריע לתפילה.

ד. לפעמים הערבים מפריעים לתפילות היהודים ואפילו מקללים אותנו.

ה. כידוע הערבים עורכים לוויית אפילו של אנשי אל-פתח בזמן שהיהודים מתפללים. ועוברים עם המת לפני ארון-הקודש. וקרה שהערבים יצו לערוך הלוייה דוקא במקום ובזמן שאנחנו מתפללים.

הכנסת חוקקה חוקים להעניש את אלה שמחללים מקומות קדושים אבל הממשלה לא עושה שום דבר נגד הערבים שמפריעים ליהודים במערת המכפלה.

ממי הממשלה מפחדת ? ?

ב ב ר כ ה,

דר' חיים סיימובס
יו"ר התנועה

כ"ה אייר תשכ"ט.

לכבוד
מרב אלוף שלמה גורן
הרבנות הראשית הצבאית
רח"ד דוד המלך 51
תל - אביב

מכבוד הרב,

כאנה מחפלים מתנחלי חברון בקביעות בכל שנה
ובחגים במערת המכפלה. כידוע חג השבועות הצהה חל
ביום ששי, יום שהמערה "סגורה ליהודים", והננו
מצטערים שלא נוכל להחפיל במערת המכפלה בחג מחן
הורחנו.

לכן אנו פונים לכבודו בבקשה לאפשר לנו
להחפיל בשבועות במערת המכפלה.

בחורה מראש
בכרכת ההורה

ד"ר חיים סיימונט.

יום ראשון ט"ו סיון תשכ"ט, (1.6.1969)

"ידיעות אחרונות"

מערת המכפלה סגורה בחג

חגי השבועות חל השנה ב"י
יום ששי - היום בו סגורה
המערה בפני יהודים. לכן,
ביקשו מתנחלי חברון רשות
מיוחדת מהממשלה להיכנס
בבוקר החג להתשיל - אבל
נענו בשלילה.

אנב, בשבתות ובחגים של
גו, יכולים הערבים להיכנס
במשך כל שעות-היום ואילו
היהודים - רק 6.5 שעות,
כביטות-חול.
למה לא התיר הממשלה
ליהודים להחפיל בבוקרו של
חג מחן תורתנו בפני קברי
אבותינו?

ד"ר חיים סיימונט,
יו"ר התנועה לתחורות
זכויות היהודים
במערת המכפלה

חברון

*

התנועה להחזרת זכויות היהודים במערת המכפלה

ת.ד. 65 חברון

חג השבועות ומערת המכפלה

כידוע אין מקום בארץ שבו יש אפליה נגד היהודים כמו במערת המכפלה
המקום בו שאבותינו ואמותינו נקברו.

ל י ה ו ד י ם :

אסור להכנס יותר מ-6 1/2 שעות ביממה
אסור להכנס בכלל בימי שישי
אסור להכנס בכלל בחגי הערבים
אסור להכניס כסאות (כמו בכותל בזמן הבריטים)
אסור להמצא בחלק גדול של המערה (גם בזמנים טבהם היא פתוחה ליהודים)
אסור לערוך טקסי ברית מילה
אסור לערוך חתונות
אסור להניף דגל המדינה ביום העצמאות
אין מנהל יהודי
אין מפתחות אצל היהודים
אין צריך לומר שהגבלות אלה אינן חלות על הערבים - המנהל הוא ערבי
ומפתחות המערה גם כן אצלם.

מימי התב"ך יהודים באו להתפלל לפני קברי אבותינו במערה, ולפני שבה
התחילו מתחילי חברון להתפלל בכל ימות שבת וחג במערה.

כידוע בשנה זו חג השבועות חל ביום שישי, היום שבו סגורה המערה בפני
יהודים, אי לכך מתחילי חברון בקשו רשות מהממשלה להכנס בבקר של חג השבועות
להתפלל אבל הם נענו בתשובה שלילית. (בשבתות וחגים שלנו הערבים יכולים
להכנס במשך כל שעות היום והיהודים רק 6 1/2 שעות כנימות חול).

למה הממשלה לא התירה ליהודים להתפלל בבקר של חג מתן תורתנו
בפני קברי אבותינו ? ?

בברכת החזרת וחדש זכויותינו כקדם,

ד"ר חיים סיימוןס
יו"ר התנועה

הצפנה

ב"ה יום ראשון ט"ז סיון תשכ"ט (1.6.1969) שנה ל' - גליון 11210 - המחיר 35 אגורה

מכלבים ✉ מאשרכת

התפילה במערת המכפלה
כידוע, אין מקום בארץ שבו יש אפליה נגד היהודים כמו במערת המכפלה, המקום שבו אבותינו ר' אבותינו נקברה.

ליהודים: אסור להיכנס יותר מ- 6 חצאי שעות ביממה. אסור להיכנס בכלל בימי שישי. אסור להיכנס בני ליל מחגי הערבי, אסור להיכנס כסאות (כמו בכותל בזמן המיטות), אסור להמשיך בחלק גדול של המערה (גם בזמנים שבהם היא פתוחה ליהודים).

אסור לערוך טקסי ברית מילה, ר' חתונות, אסור להניח דגל המדינה ב' יום העצמאות. אין מנהל יהודי. אין סמטות אצל היהודים, אין צורך לומר שהגבלות אלה אינן חלות על הערבים - המנהל הוא ערבי ומפתח את המערה גם כן אצלם.

בימי חג'ך יהודים באו להתפלל לפני קברי אבותינו במערה. ולפני שנה החזילו מתחילי המרון לזהר מלל בכל ימות שבת ורג במערה. כידוע, בשנה זו חג השבועות הל' ב' יום שישי, חיים שבו סגורה המערה בפני יהודים, אי לכך ביקשו מתחילי המרון מהממשלה להיכנס בבוקר של חג השבועות להתפלל אבל הם נענו בחשונה שלילית (בשבתות וחגים שלנו הערבים יכולים להיכנס במשך כל שעות היום, והיהודים רק 6 חצאי שעות כמימות חול), למה הממשלה לא התירה ליהודים להתפלל בבוקר של חג מתן תורתנו לפני קברי אבותינו?

ד"ר חיים סיימוצ'ם
הברון

פנים פנים

6.6.1969

מכתבים למענדבת

אפליה במערת המכפלה

כידוע אין מקום בארץ שבו יש אפליה נגד היהודים כמו במערת המכפלה המקום בו נקברו אבותינו ואמותינו. במקום זה אסור כיום ליהודים להכנס יותר מ-6½ שעות ביממה; אסור להכנס בכלל בימי שישי; אסור להכנס בכלל בחגי הערבים; אסור להכניס כסאות (כמו בכותל בזמן הבריטים); אסור להמצא בחלק גדול של המערה (גם בזמנים שבהם היא פתוחה ליהודים); אסור לערוך טקסי ברית מילה; אסור לערוך חתונות; אסור להניף דגל ה' מדינה ביום העצמאות; אין מנהל יהודי; אין מפתחות אצל היהודים. אין צריך לומר שהגבלות אלה אינן חלות על הערבים. ה' מנהל הוא ערבי ומפתחות המערה גם כן אצלהם.

מימי התנ"ך באו יהודים להתפלל לפני קברי אבותינו במערה, ולפני שנה התחילו

מתנחלי חברון להתפלל בכל ימות שבת וחג במערה. השנה חל חג השבועות ביום שישי, ה' יום שבו סגורה המערה בפני יהודים. אי לכך בקשו מתנחלי חברון רשות מהממש' לה להכנס בבקרו של חג השבועות להתפלל אבל הם נענו בתשובה שלילית. (ב' שבתות וחגים שלגו הערבים יכולים להכנס במשך כל שעות היום והיהודים רק 6½ שעות כבימות חול).

ד"ר חיים פיינזונס, חברון
יו"ר התנועה להחזרת זכויות היהודים
במערת המכפלה

התנגשויות במערת המכפלה בין מתנחלים לבין ערבים-מפריעים

— מאת צבי לביא —
במערת המכפלה ארעו ל-
אחרונה מספר התנגשויות
בין מתנחלי חברון לבין כמה
ערבים מקומיים, אשר למע"כ
נת המתנחלים הפריעו ב-
זוון לתפילה. בעקבות הי-

תקריות נשלח מכתב תלונה
אל שר הבטחון מר משה
דיין מידי ראש הקאדים ה-
מוסלמים בגדה המערבית
שו"ר חילמי אל-מהתסב, נ-
נד מה שהוא כינה "התנגב"
לות המתנחלים למתפללים

מוסלמים שנשתיימה בהרמת
ידיהם. ראש הקאדים תבע
את התערבותו של מר דיין
למניעת תקריות דומות.
מחוגי המתנחלים נמסר, כי
הסכסוך אינו חדש וכבר התר-
ריעו לא אחת על נסיגותיהם
של קבוצות ובודדים מקרב ער-
ביי חברון להפריע להם, בעי-
קר בשבתות ובחגים, בעת הי-
תפילה שהם מקיימים במערת
המכפלה. בעוד שליחודים אסור
רה הכניסה למערה בשעות הי-
תפילה של המוסלמים, הרי ל-
מוסלמים מותרת הכניסה בכל
שעות היום, ואין ההוראות שי
הוציא שר הבטחון מגינות על
מתפללים יהודים בעת תפילת-
תם. בדרך כלל, סיפרו המת-
נחלים, התבטאו ההפרעות כי
קיום לוויית מוסלמית דווקא
בעת התפילה שלהם.
באחרונה ניסו גם כמה ער-
בים בודדים לבוא אל אולם
קברי האבות ולהתפלל דווקא
בעת התפילה היהודית. פעמים
אחדות היו נסיגות כאלה, ור
הערבים התרחקו לאחר שנת-
בקשו על ידי המתנחלים לא
להפריע.

ראוי לציין כי מקום הי-
תפילה הקבוע של המוסל-
מים הוא באולם אחר. לפי
ני שלוש שמועות שוב
נערכה לוויית מוסלמית כי-
עיצומה של תפילת השבת.
בשבת שקברה נאלצו המת-
נחלים להרחיק כמות מס-
פר ערבים אשר ניסו להפ-
ריע וסרבו להתרחק ממקום
התפילה היהודית.
המתנחלים מתלוננים כי בי-
עקבות התקריות הללו התרעם
דווקא המושל הצבאי של חב-
רון סא"ל עוסר בן-דוד על
הרב משה לוינגר בגלל נסיו-
נות המתנחלים לסכל את הפ-
רעות הערבים. לדבריהם אמר
המושל לרב: "לא תפקידך
הוא לגרש את הערבים". על
כך השיב הרב, "נכון שאין זה
תפקידך זה תפקידך. אתה צריך
לעשות זאת ואינך עושה".
דובר מפקדת איוור יהודה
ושומרון אמר כי לא ידוע לו
על חילופי דברים אלה בין
המושל לרב. הוא אמר עוד,
כי לא ננקטו שום צעדים כי-
עקבות תלונתו של שייך מוח-
תסב לשר הבטחון.
מתנחלי חברון התובעים דרך
קבע להפקיע את מערת המכ-
פלה מידי המוסלמים ולמסרת
לידיים יהודיות, מקווים עתה
כי לפחות יוציא שר הבטחון
הוראות אשר יאפשרו גם להם
להתפלל במועדים קבועים ל-
לא המרעה.

TWO YEARS AFTER THE LIBERATION OF HEBRON

ALMOST 4,000 YEARS HAVE PASSED SINCE ABRAHAM PURCHASED THE CAVE OF MACHPELA AND ITS SURROUNDING TERRITORY AS A FINAL RESTING PLACE FOR HIS WIFE SARA. THE PRICE WAS 400 SHEKELS OF SILVER - A TIDY SUM IN THOSE DAYS - AND THE TRANSACTION MADE WITH EPHRON IN THE PRESENCE OF THE SONS OF CHAIT WAS SUPPOSED TO BE ETERNALLY BINDING.

Political Interests and Religious Rights clash at the Cave of Machpela

RABBI MOSHE LEVINGER
... Gideon had a bigger army

DR. CHAIM SIMON
... we are not "visitors"

In 1969 we, the descendants of Abraham, ought to be digging up the descendants of Ephron and demanding our money back. For it turns out we were swindled. We don't really own Machpela at all. According to the Israeli government, we are merely "visitors" there, spiritual squatters at the sufferance of our Arab Landlords.

Hebron, the city that grew up around Machpela, is the second holiest place in Israel after Jerusalem. David reigned in Hebron for seven years before being appointed king of all Israel and it was in the City of Hebron that the first six of his many sons were born. Israel's presence there is confined to a military governor's headquarters and a courageous but minuscule band of Yeshiva students and their families, under the leadership of Rabbi Moshe Levinger, determined against all odds to return the city to the mainstream of Jewish life.

REFLECTIONS IN MICROCOSM

Machpela and Hebron are reflections in microcosm of the ambivalence of Israeli policy toward the liberated areas of the West Bank. They are two separate issues - one religious, the other political - but within the broad spectrum of unsettled Middle East problems they have

a common denominator: official timidity and intellectual dishonesty.

The Cave of Machpela offers the most striking example of this double-barreled syndrome. Abraham, Isaac, Jacob, Sara, Rebecca and Leah are all buried there - but the keys to the Crusader Church (now a Mosque) built above the crypts remain in the hands of an Arab manager. His bristling suzerainty is backed up by half a dozen Israeli soldiers armed with automatic weapons.

UNLIMITED ARAB ACCESS

The Arabs, to whom Machpela is also holy by virtue of their descentancy from Abraham, are permitted unlimited access to the Mosque and burial grounds. Jews are accorded "visiting-rights." These, posted in bold black letters throughout the grounds, specify that Jews may enter the Cave for prayer three times a day for a total of six hours, excluding Friday. On Friday, the Moslem day of rest, Jews are completely barred from the premises. The edict extends even to Jewish holidays falling on Friday. There is no comparable ban on Moslem entry on Saturday and unrestricted Arab use of the premises apparently includes the right to shout curses, issue cat-calls, and

THE CAVE OF MACHPELA Rules of Behaviour for Visitors

1. Visiting is permitted from Sunday - Thursday between the hours 7.30 - 11.30 a.m., 1.30 - 3.00 p.m., and 4.00 - 5.00 p.m.
2. No visiting is permitted on Fridays, Saturdays and Jewish Festivals.
3. It is forbidden to enter this Holy Place in immodest attire.
4. Food may not be brought in.
5. Smoking is prohibited on these premises.
6. It is forbidden to carry arms.
7. It is forbidden to light candles.

YOU ARE REQUESTED TO OBSERVE THESE INSTRUCTIONS IMPLICITLY!

BY ORDER

Chief Army Chaplaincy.

Sign, only in Hebrew, at entrance to Machpela: The term "visitors" refers specifically to Jews... and the "rules" are strictly enforced! The Arabs have free run of the establishment at all times.

Translation

create a general disturbance while Jewish services are in progress.

Israel Government authorities have refused to permit the performance of a Brith Mila at Machpela on grounds that it would disturb Arab sensibilities. Yet, these same authorities have looked the other way when the bodies of suspected Arab terrorists are paraded in solemn ceremony before the Ark at the cave. It is our own government that has ruled against High Holy Day services at Machpela as an intrusion on Moslem feelings. It apparently sees no intrusion on Jewish feelings in the fact that Jews are physically ejected from a Jewish holy place three times a day.

The first Jewish "closing-hour" at Machpela is at 11:30 a.m. The soldiers assigned the job of hustling Jewish worshippers off the premises obviously had little stomach for the task.

They told the TIMES OF ISRAEL reporting team that they were confused and pained by an order that violated every moral and religious precept they'd been taught. These are the same young men who were ordered to tear down the flag of their country after it was raised over the Cave of Machpela on Independence day and then to turn their rifle butts on fellow Jews. The scars left by this unprecedented act are still fresh among soldiers and Jewish civilians alike.

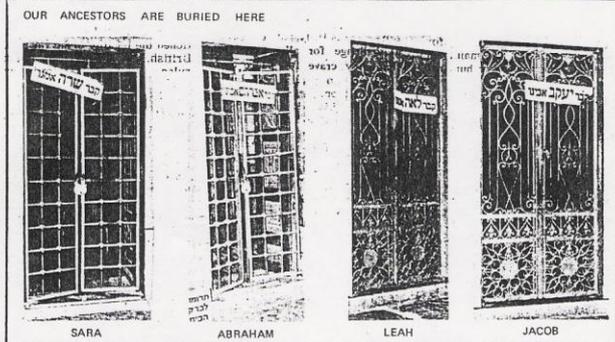
GOVT. INTERVENTION

The situation at Machpela was not always thus. Dr. Chaim Simons spokesman for the Yeshiva group that took up residence in the military governor's compound 19 months ago, told the TIMES OF ISRAEL that for the first three months after the Six Day Battle, Jews under Chief Army Chaplain Rabbi Goren were accorded unrestricted religious rights at the Cave. In short, they had equal rights along with Moslem worshippers. At that point, the Defense Ministry stepped into the picture and for reasons still unexplained broke the status quo and created the present discriminatory conditions.

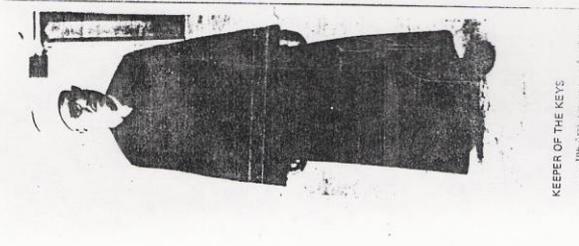
The Jews of Hebron ask nothing more of their government than equal treatment and respect for the heritage that all Jews hold sacred. They will accept nothing less. The government has instead seen fit to purchase Arab peace at Machpela in Jewish coin. It is a bad bargain and its effects have already cast a long shadow over the larger question of the resettlement of Hebron itself.

Next Week:

"Hebron - An Arab Riddle wrapped in a Jewish Enigma"

OUR ANCESTORS ARE BURIED HERE

KEEPER OF THE KEYS
... THE ARAB MANAGER

תל-אביב
ז' בחשוון תש"ל
19 באוקטובר 1969

הארץ

טוען נגד הגבלות על יהודים במערת המכפלה

יהודים הצליחו להיכנס בימי ששי לכמה דקות וראו שהפרוכת של ארון הקודש הוסרה מעל הארון והשולחן לקריאת התורה הוצא מן המערה. כמו ליד הכותל. בזמן הכניסה כן אסור להעמיד במערת מכאז. יש כמורה כסא קטן בשביל המגיבה לשבת לאתר הנבחרת התורה. בשבת אחת נוכחנו שהכסא הזה נעלם. אחר כך נמצא בבית שימוש.

במקרה הממשל הצבאי אסור ליהודים להימצא בחלק גדול של המערה (בזמנים שבהם היא פתוחה ליהודים) אבל הערבים יכולים להימצא בכל שטח המערה בשעות שיהודים מתפללים שם. הרבה פעמים מביא המנהל הערבי אורחים ערבים דוקא למקום ובזמן שהיה דים מתפללים. לפעמים מפריעים מוסלמים לתפילות היהודים ואפילו מקללים אותנו. יש ועורכים לוויית, אפילו של אנשי אל-פתח, בזמן שיהודים מתפללים ועוברים עם המת לפני ארון הקודש שלנו. קרה שגוי סו לערוך הלווייה דוקא במקום ובזמן שאנחנו מתפללים.

לפי החוק יש להעניש את אלה שבחללים מקומות קדושים, אבל הדבר לא עושה דבר נגד הערבים שפריעים ליהודים במערת המכפלה. כמי מפתח הממשלה

ד"ר חיים סיימאנס
י"ר התנועה להחזרת זכויות היהודים במערת המכפלה

הערבים גורמים הרבה בויגות ליהודים במערת המכפלה. ביום ששי המניסה למערת המכפלה אסורה ליהודים, אבל היו כמה פעמים ש-

היהודים שכחו שמערת המכפלה הינה קודם כל מסגד

אומר השייך אל-מוחתסב, יו"ר המועצה המוסלמית העליונה. חובתי האנושית היא כלפי כל המאמינים, לרבות יהודים

שייך אל-מוחתסב
"איני פוליטיקאי"

השייך גורס כי שלטונות המישל אינם דואגים במי זה מספק, לכבודם של המוסלמים, קדושים החדשים, ולאחר הכניסה החזרה לירושלים לננות כל מיני מקדושים חדשים, אבל הם, שכחו, כי מערת המכפלה, למשל, הינה קודם כל מסגד.

כיצד ניתן להתייחס בהערות שעות מיוחדות לחשיבות אמנם נעשה הסכם עם השייך כי המקומיים, אבל מי רשאי לקבוע חוקת זמני ה"שזיהי בכתי החפילה? זאת ועוד, למסגד נכנסים ללא נעלים וכיצד המכפלה? היהודים למערת המכפלה? אמת, ונקצה מקום מיוחד ל"חפילה, ונקבעו שעות מיוחדות ליהודים אבל..."

עם זאת מודה השייך, כי גם פקחי הדת היהודיים שומרים כמיטב יכולתם על גבוש צנוע של המכפלה, אך בעיקר המבקרות, בעצת ה"מכפלה, אולם, המתנהלים מולוים במתפללים המוסלמיים, לפני כשבעים הם פני עו פיות במחלל מוסלמי.

"ידיעות אחרונות"

השייך, האמת ומערת המכפלה

אילו חולקו פרטים עביר חוצפה, היה השייך אל-מוחתסב מקבל את הפרס הראשון עבור הערותיו על ה"מקומות הקדושים" (ידיעות אחרונות, 23 באוקטובר) כשומר: "לאחר הכיבוש התחילו היהודים לגלות כל מיני מקומות קדושים חדשים, כמו כל אישיתעמולה ערבי, הוא שכח למסור עוד פרטים, או לי יכול השייך להגיב לנו, על איזה מקומות הוא מדבר, הוא גם אומר: אבל הם (היהודים) שכחו, כי מערת המכפלה הינה קודם כל מסגד, מן הסתם הוא קיבל את החינוך שלו על מערת המכפלה מ"החברת אל-ח'רם אל אבריהי", המופפת עליידי מועצת-החוקה העליונה, ש"שכחה להזכיר כי מערת המכפלה הינה מקום קדוש ליהודים ומקום-הפילה ליהודים, למעלה מאלפים שנה לפני הולדת האיסלם, וכי ה"מקום נגול מהיהודים כאשר נכבשה ארץ-ישראל עליידי המוסלמים."

ד"ר חיים מייכונס יו"ר התנועה להחזרת זכויות היהודים במערת המכפלה

חברון

*

**AL-HARAM AL-IBRAHIMI
AL-KHALIL**

A BRIEF GUIDE

PUBLISHED
BY
THE SUPREME AWQAF COUNCIL

PRICE 250 FILS

**AL-KHALIL (HEBRON)
1964**

INDUSTRIAL ISLAMIC ORPHANAGE PRINTING PRESS

— 3 —

FOREWORD

"And the almighty adopted Abraham of a Friend"
"Koran"

To the Tourist, in general, to the pious visitor, and to the student of history, architecture, or archaeology, a visit to Al-Khalil (Hebron) affords various sights and associations of particular interest.

Al-Khalil, or fully "Khalil, Ar-Rahman", as the happy popular name of this town of "extreme antiquity": is traced to the above cited text of the August Scripture.

The cave of Macphelah, wherein according to Biblical tradition, ABRAHAM, other patriarchs and their wives, were buried, is marked as a venerable sanctuary by the ancient imposing walls surrounding the site of the sacred remains, and by the magnificent Mosque (Fig. 1) and other architectural achievements within the Sacred Enclosure.

In the following pages and figures are presented, in a concise form, some of the main aspects of archaeological historical, Architectural interest with which the Holy Enclosure and Buildings are associated.

THE CITY

Al-Khalil was in older time known as "Kirjah Arba", the "town of four", from its position on four hills.

According to Biblical tradition, it was built seven years before Zoan (Tanis), the chief town of Lower Egypt. We are also told in "the Old Testament" that the patriarch ABRAHAM pitched his tents in its vicinity, upon the land of Mamre the Emorite, under the Oak, or "Terebinth" Trees.

It is interesting to note that "Nemra" is to this day the popular name of adjacent locality where oak trees are abundant and it is within such Locality that the ancient site of ABRAHAM's Camp is identified.

The adoption of the present Arabic Name "Al-Khalil", may be traced as far back as the 5th century A. H. the famous traveller, Nasiri-Khusro, did not omit to observe that even in his time the city passed under the dignified name of "Mesh-had ul-Khalil" meaning the shrine of the Friend", in accordance with the Koranic text cited in the foreword.

Comparatively small, as it is now, the town has continued, as of old, to be surrounded with vineyards and orchards, bedes watered by several springs, and to show traces of the trade and industries which once flourished within its walls.

25 פברואר 1970

לכבוד
רב אלוף משה דיין
שר הבטחון
משרד הבטחון
הקריה
תל-אביב

שר נכבד,

הנני מחבד לפנות אליך בזאת בשם מרשי, ה"ה דר. חיים-קלייב סיימונס, גרשון אלינסון ויצחק בן חברון, שלשתם ממחנכתי חברון, בענין מערה המכפלה.

מרשי מחפלים במערה באופן קבוע ובשכחות, (ולעתים בלחי מזומנוח בימי חול).
מר בן חברון אף מוליך למערה בימי חול את אביו הישיש, המחגורר עמו בכיחו.

מרשי - ועמהם כלל המחנחלים וכן מאוח ואלפים מחוץ לחברון המגיעים למערה לשם הפילה ומתפללים בה בימות החול - טובלים קשוח מהעדר כל כסאות או ספסלים במערה.

העדר זה אינו מקרי, כי אם על פי פקודת הממשל הצבאי.
יחר על כן שומרי הבית הערביים (אשר בידיהם נתונים הפקוח והשליטה המלאה עד היום הזה) הקפידו לסלק את כל השטיחים והמחצלות בכל אוחס הצרים שבתוך הבנין, שבהם מותרת הגישה ליהודים.

מצב זה מכבד מאד על מרשי - ועל כלל המחפלים - משתי בחינות:

א. מפאת ההשפלה, האישית וחלאומית, הנגרמת להם;

ב. מפאת הסבל הגופני המכבד על החפילה.

המצב הזה מהווה גם אפלייה ברורה בהשוואה למחפלים הערביים, המשחמשים כמנהגם בשטיחים ובמחצלות, ואלה מצויים להם בשפע.

ארעה לעצמי להצביע בפניך, שר נכבד, על חוקי ישראל והכרזות
שונות מטעם ממשלת ישראל בהם מובטחים גישה חמשה, חומש המולחן והעדר כל אהלייה במקומות
קדושים, - לכל הדעות. השאלה, האם דבר זה אינו חל גם לגבי היהודים, כמעט
וגשמקח כקנסרניה, ואין לי כל כוונה לקנסר. אין גם מילט מן הלוגיה לגבי
הכוחל המערבי, בו היחה אסורה הישיבה על היהודים בחקוחת המנדס, איסור ששמו
יצא לשימצה.

אי לכך חנני חונה בזאת בבקשה להורות למושל הצבאי בחברון להחזיר
הכנסת כסאות ופסטילים למערת המכפלה, וכי המושל יעשה מיד את הסידורים בדרושים
לכך עם מרשי ו/או עם נציגות מחנהלי חברון.

צר לי לחוסין, כי קבלתי הוראות ממרשי לפנות לביח הדין חגבוה לצדק
בירושלים באם בקשה זו (שאינה הראשונה) לא תיענה.

בכבוד רב
ובהוקרה,
א. העצני, עו"ד

העצני
סגן אלוף עוסר בן דוד
ביח המסהל הצבאי חברון.

ת"ת

שר הבטחון

הקריה, כו' באדר א' תש"ל
4 במרץ 1970

ק/01750

לאליקים העצני - שלום וברכה,

חודה על מכתבך מיום 25.2.70 בענין
סידורי התפילה הסכנייס במערת המכפלה.

ענין חברון וכל הקשור בה איננו בספול
משרדי. חיטיב, איפוא, לעשות אם תפנה את מכתבך
אל ראש הממלה:

ב ב ר כ ה

משה דיין
שר הבטחון

אליקים העצני, משרד עורכי-דין
E. HAETZNI, LAW OFFICE

ELYAKIM HAETZNI, ADVOCATE
MOSHE LEVRAN, ADVOCATE

10, MIKVE-ISRAEL ST., TEL-AVIV
2nd FLOOR • PHONE 611609

אליקים העצני, עורך-דין
משה לברן ולבניט, עורך-דין

רח' מקוה ישראל 10, תל-אביב
קומה ב' • טלפון 611609

תל-אביב, 8 במרץ 1970. TEL-AVIV.

לכבוד
הדר' חיים סיימונס
אגנולי זמרון, ז"ל האגא סלרוא
חברון

שלום רב,

הנדון: מערת המכפלה

בשעתו המצאתי לכט את העתק מכתבי אל שר הבטחון בנדון.

לוטה תשובתו. (לא לפרסום; לידיעהכם בלבד).

נראה לי, שדבריו מדברים בעד עצמם, ומאשרים את אשר
ברור כיום, כי כל החוסים בנושא ההכרעה בענייני חברון, מוליכים
אל ראש הממשלה.

הנני מפנה כעת מכתב בנוסח זהה אל ראש הממשלה, ובמידה
ולא איענה גם כאן, אפנה לבג"צ.

בברכה,

א. העצני, עו"ד

ה ע ח ק

מדינת ישראל

לשכת ראש הממשלה

ירושלים - 22 במארס 1970

לכבוד
עו"ד אליקים העצני
רח"מקוה ישראל 10
ח ל - א ב י ב

א.נ.,

נחבקשתי לאשר בחודה קבלה מכחבך מיום
8.3.70 אל ראש הממשלה בענין העדר מקומות ישיבה
במערח המכפלה למחפללים יהודים.

מאחר ונושא מכחבך נוגע לממשל הצבאי -
העברנו אוהו לשר הבטחון שבחחום אחריותו נמצא
גוף זה. אני מניח שתקבל תשובה ישירות מנציגי
משרד הבטחון.

בכבוד רב,

(-)

שמואל שילה

סגן מנהל לשכת ראש הממשלה

אליקים העצני, משרד עורכי-דין
E. HAETZNI, LAW OFFICE

ELYAKIM HAETZNI, ADVOCATE
MOSHE LEVRAN, ADVOCATE

10, MIKVE-ISRAEL ST., TEL-AVIV
2nd FLOOR • PHONE 611609

אליקים העצני, עורך-דין
משה לברן (לנכנסים), עורך-דין

רח' מקוה ישראל 10, תל-אביב
קומה ב' • טלפון 611609

תל-אביב, 5 באפריל 1970, TEL-AVIV.

לכבוד
הד"ר חיים סיימוןס
מתחלי חברון
בית הממשל הצבאי
חברון

שלום רב,

בהמשך למכתבי אליך מיום 8.3.70, שאליו צרפתי העתק
מכתבו של השר דיין, נא למצוא בלוטה העתק חשוכה של ראש הממשלה
וכן העתק מכתבי האחרון אל שני השרים.

התוצאה היחה משעשעת, אלולא היה הנושא כל כך עגום.

לאחר שיחלוף זמן סביר, אשוב ואחקיר אתך.

בכבוד רב,
ובכרחה,

א. העצני, עו"ד

העתק: 1. הרב מ. לוינגר
מתחלי חברון
בית הממשל הצבאי
חברון.

2. מר בן ציון הנמן
מתחלי חברון
בית הממשל הצבאי
חברון.

העתק

5 אפריל 1970

לכבוד
ראש הממשלה
הגב. גולדה מאיר
השרד הממשלה
ירושלים

ראש ממשלה נכבדה,

אני מאשר בחזרה קבלת מכתב כב' מיום 22.3.70.

ברם, עלי לציין כי קבלתי מאת שר הבטחון חשובה המפנה
אותי אל ראש הממשלה.

לאור זאת, יחכו עתה כרשי לחשובה חוזרה מאת כב' מבא י"י
כאן טעות.

בכבוד רב
ובהוקרה,

אליקים העצני

העתק

5 אפריל 1970

לכבוד
רב אלוף משה דיין
שר הבטחון
משרד הבטחון
הקריה
תל-אביב

שר נכבד,

אני מאשר בחורה קבלת מכתב כב' ביום 4.3.70.

ברם, עלי לציין כי קבלתי נאח ראש המשלה תשובה המפנה
אוחי אל שר הבטחון.

לאור זאת, יוזכו עתה מרשי לתשובה חוזרה מאת כב', עמא יש
כאן טעות.

בכבוד רב
ובהוקרה,

אליקים העצני

מדינת ישראל
משרד הבטחון

הקריה יח' ביטחון תש"ל
24 אפריל 70

תזום הפעולה בשטחים

מס' 1035/גמ

לכבוד,
עו"ד אליקים העזבי,
רח' מקוריה ישראל 10
תל - אביב

הגדרון: ספסלים במערת המכפלה
שלך אל שהב"ט מ-5.4.70

בתבקשתי ע"י שר הבטחון לאשר קבלת מכתבך הג"ל.

ערב פסח זה הרכבסו ספסלים למערות המכפלה והבעייה
מצאה את פתרונה.

בברכת ווג שמח,

שלמה ברית - תת אלרף

JERUSALEM POST

WEDNESDAY 18TH TAMMUZ 5730
(22.7.70)

'No change' in situation at Ibrahimi Mosque

The West Bank Military Government spokesman yesterday denied an Amman report that Israel was trying to transform the Ibrahimi Mosque in Hebron into a synagogue.

"There is no change in the situation at the mosque," he said.

"Before 1948, Jews were allowed only up the first seven steps leading to the tomb," he said. "After Israel statehood, Jews were barred from Hebron altogether. Now, we have instituted a system whereby both Jews and Moslems can pray in Hebron."

The only explanation he could offer for the accusations was the introduction of chairs three weeks ago for old people near the tomb of Jacob. "Some Moslems may have interpreted this as taking over," he said.

The spokesman confirmed that an Israeli guard had entered the premises with a dog several months ago, but he said the man was acting against standing orders and was reprimanded.

התנועה להחזרת זכויות היהודים במערת המכפלה
ת.ד. 65 חברון

ביסן תש"ל

דו"ח כללי תשכ"ט-תש"ל

כידוע אין מקוט בארץ שבו מופלים היהודים לרעה לעומת הערבים כמו במערת המכפלה מקום קבורת האבות. מפני זה הקמנו לפני כשנה את התנועה. רוב הציבור לא ידע על ההגבלות שחלו על היהודים במערת המכפלה, כגון, כביסה רק בשעות מסוימות במשך היום, איסור לערוך ברית מילה, אסור להכניס כסאות, אין מבהל יהודי ומותר היה ליהודים רק לבקר ולא להתפלל וכו'. לכן החלטנו לפרסם את הדבר בקרב הציבור ע"י כתיבת מכתבים ומאמרים בעתונות. כתבנו ובפגשנו עם חברי כנסת ושרים, ששאלו שאילתות בכנסת בענין ההגבלות.

ביום העצמאות אשתקד הנפנו דגל במערת המכפלה שבסופו של דבר גרם שהממשלה הכירה בזכות היהודים להתפלל במערה ולא רק לבקר בה.

בליל חג השבועות סידרנו שיתרון ליהודים ללמוד בפענו הראשונה בלילה במערה עד אחרי חצות.

כידוע היה אסור להכניס כסאות למערה כמו בכותל בזמן הבריטים, דיברנו עם עו"ד אליקים העדני שכתב מכתבים לראש הממשלה ושר הבטחון בענין הכסאות והצליח לסדר שמערב פסח תש"ל הוכנסו כסאות באופן קבוע למערה.

למרות ההתקדמות בשנה שעברה ישנה עוד עבודה רבה לפנינו ואנו מקווים שבצליח ב"ה.

בברכת החזרת וחדש זכויותינו כקדם,

ד"ר חיים סיימובס
 יו"ר התנועה

אפשר לעיין בדו"ח הכספי במשרד התנועה בחברון.

אסיפה כללית של התנועה תתקיים א"י"ה אור ליום חמישי (יום רביעי בלילה) כ"ב אייר תש"ל בשעה 8,30 בערב בבית משפחת סיימובס, מתנחלי חברון.

סדר היום	
(1)	דו"ח כללי
(2)	דו"ח כספי
(3)	בחירות
(4)	ש ו ב ר ת